

Què fer a Sant Ferriol

1 – Ajuntament de Sant Ferriol

2 - Masia de Can Noguer

Masia situada a mig camí del poble del Torn, al Santuari de Nostra Senyora del Collell. És de planta rectangular amb un ampli teulat a dues aigües i els vessants vers les façanes laterals. Disposa de baixos, amb una àmplia porta adovellada, descentrada, situada cap al costat del llevant per tal de poder bastir l'escala amb revoltó de mig punt per pujar directament des de l'exterior a la planta d'habitatge. Aquesta disposa de petites obertures. Les golfes eren utilitzades com a graner i conserven dos petits badius de ventilació. Can Noguer va ésser bastida amb pedra petita del país, llevat dels carreus ben tallats que s'empraren per fer les obertures i els cantoners. El mas està voltat de diverses cabanes i pallisses.

3 - Església de Santa Maria de Fares

A l'extrem de llevant del terme, a la dreta del Fluvià, aigua amunt de la seva unió amb el Ser, prop la carretera de Banyoles a Besalú, hi ha el poble de Fares (19 h el 2005), centrat per l'església parroquial de Santa Maria de Fares. L'alou de Fariç és esmentat ja el 966, que fou donat pel comte Sunifred al seu germà Miró (futur bisbe i comte) i l'església consta des del 977, que fou cedida com a sufragània a la canònica de Santa Maria de Besalú (el primitiu edifici romànic ha estat modificat posteriorment). Dins la localitat, el 1973 hom descobrí restes paleolítiques.

4 – Masia de Can Fligas

Can Fligues és una de les masies més properes a l'antiga església romànica de Santa Maria. És de planta rectangular i amplis teulats a dues aigües amb els vessants vers les façanes principals. Està formada per diferents cossos d'edifici que no corresponen al mateix moment constructiu. Al costat hi trobem la pallissa. Conserva la següent llinda: " BUIDIC 22/ ABRIL ME FE/CITJOSEPH FLIGAS/1797"

5 – Masia de Can Jordà

Casa situada dins el dispers poble de Fares. És de planta irregular, formant en conjunt la forma d'una "L"; els teulats són a dues aigües i estan situats a diferents nivells. Disposa de baixos, amb porta principal descentrada i llinda sense inscripció, pis-habitatge i unes golfes petites. Can Jordà va ser bastida amb pedra del país poc treballada, llevat dels carreus cantoners i dels emparats per fer algunes de les obertures.

6 - Sant Fructuós o Fruitós d'Ossinyà

L'antiga parròquia rural de Sant Fruitós d'Ossinyà es troba al vessant esquerre de la vall del Junyell, a llevant de la serra del Mor, i dins el terme municipal de Sant Ferriol, a la comarca de la Garrotxa. L'església de "Sancti Fructuosi de Ursiniano" és documentada per primera vegada l'any 977, tot i que l'edifici actual té l'origen al segle XII i reformes al XVII-XVIII. Es tracta d'un edifici romànic d'una sola nau amb un absis semicircular a llevant. El campanar d'espadanya, ara tapiat, és situat damunt el mur de ponent. Posteriorment fou modificat tot donant-li forma quadrada.

7 - El Sagrat Cor al cim del Puig Cornador

Es tracta d'una capella de planta quadrada (5x5 metres), està situada al cim del Puig Cornador. El teulat és a quatre aigües i està sostingut per senzilles mènsules; els murs estan pintats de color gris, remarcant les parts decoratives amb color blanc. L'accés es realitza per una porta d'arc apuntat amb guardapols, dona llum a l'interior de la capelleta. Fou, aquesta, la primera ermita dedicada al Sagrat Cor de Jesús que hi hagué a Espanya.

Què fer a Sant Ferriol

8 - Santuari de Sant Ferriol

El santuari ha donat nom, des del 1930, a un extens municipi (41,8 km² de superfície), de paisatge feréstec i boscos densos, on resten dempeus vells casalots i capelles d'origen romànic, com Sant Miquel de la Miana, Sant Silvestre del Mor i Santa Maria de Fares. El santuari no es troba en gaire bon estat. El conjunt va ser edificat pels volts del segle XVII en un estil gòtic tardà modificat i ampliat posteriorment amb una gran hostatgeria. Té encara un aspecte bastant imponent.

9 - Hostatgeria de Sant Ferriol

10 - Masia de Can Bep. Sant Ferriol

11 - Font de Sant Ferriol

12 - Església de Sant Silvestre de Mor o d'Almor

L'església de Sant Silvestre del Mor o Sant Silvestre d'Almor la trobem esmentada l'any 977 com "Sancti Silvestri de Mauro" quan, el Bisbe -i Comte- Miró, la donà al Monestir de Santa Maria de Besalú. Aquesta donació la confirmarà, l'any 998, el Papa Gregori V, citant l'església a la butlla amb el nom de "Sancti Silvestri deç Mor" i la seva denominació quedà en "Sant Silvestres Desmor" en la venda de la jurisdicció parroquial i el seu terme, feta, l'agost de 1392, pel rei Hug de Santa Pau.

Sant Silvestre del Mor es troba en molt mal estat de conservació i està mig enderrocada. La seva arquitectura, originalment romànica, va modificar-se en gran mesura durant el segle XVIII.

13 - Església de Sant Miquel de la Miana

L'antiga església parroquial de Sant Miquel de la Miana, edifici d'origen romànic, modificat, d'una nau, absis i volta de canó, amb una porta amb triple arquivolta i, al davant, un porxo posterior, ara caigut; el campanar, de torre, és posterior.

Sobre la parròquia de la Miana resten pedres d'una antiga fortalesa, documentada el 1268, que correspon al castell de la Miana.

13 - Rectoria de Sant Miquel de la Miana

Edifici La casa rectoral de Sant Miquel de La Miana és de planta rectangular i està situada damunt un terreny en pendent que permet accedir pel costat de llevant directament a la planta d'habitatge des de l'era; des de ponent podem entrar als baixos o bé, per l'àmplia escala exterior de pedra, accedir a l'habitatge. S'aprecia que va ser realitzada en diferents moments, restant els seus teulats a diversos nivells i decorats els ràfecs amb bonics motius geomètrics.

13 - Castell de la Miana

En runes.

14 - Molí d'en Fàbrega

Es tracta d'un antic molí de planta rectangular i teulat a dues aigües, amb les vessants vers les façanes principals. Part d'aquest parament va ésser posteriorment emblanquinat. Can Fàbrega disposa de planta baixa i dos pisos superiors. A la primera hi veiem les restes de l'antic molí i d'un trull d'oli, parts dels quals es poden veure encara "in situ"; hom hi accedia gràcies a dues grans portes amb llindes, on s'hi va gravar la data de construcció i el nom del propietari: "JAUME FABREGA, any 1734".

Què fer a Sant Ferriol

15 - Cal Roquer

La casa de Can Roquer està situada al centre del poble de Torn. És d'estructura arquitectònica molt senzilla; disposa de baixos i dos pisos superiors. Va ser bastida amb pedra poc treballada del país i posteriorment fou, en part, arremolinada. Les obertures disposen de llindes de fusta. Conserva una llinda curiosa: "DE MAS FIA/ 17 [+] 22/ HOSTAL".

16 - Rectoria del Torn

La vella rectoria del Torn està unida a l'església de Sant Andreu pel costat de ponent. És de planta rectangular i ampli teulat a dues aigües amb els vessants vers les façanes principals. Disposava de baixos i dos pisos superiors. La façana més remarcable mira a migdia, lloc on hi veiem una gran porta adovellada i avui dia cegada, així com una antiga llinda amb la següent inscripció: "18[±]82/IHS/IOAN HOSTENGH RECTOR"

El primer pis disposa de finestres rectangulars, obertes en diferents moments, coincidint amb les nombroses reformes que s'hi ha portat a terme; l'obertura central presenta senzilles decoracions gòtiques i la finestra de llevant conserva la següent data: "1599"

17 - Església de Sant Andreu del Torn

Sant Andreu del Torn, molt modificada al segle XVIII (la llinda d'entrada és datada del 1737), sobre l'edifici romànic preexistent (l'absis rectangular d'una primitiva església preromànica resta incorporat com a sagristia); té la façana barroca i el campanar de torre quadrat. Conserva una pica baptismal romànica en forma de copa. El veïnat del Torn són, de fet, quatre cases voltant l'església parroquial, però amb una presència amable, endreçada, rural i, certament, molt tranquil·la. El riu Ser, al seu pas pel Torn, presenta unes cristal·lines i temptadores aigües, idònies per fer una capbussada a l'estiu.

18 - Masia de Can Garriga

Casa situada al centre del poble del Torn. És de planta rectangular i ampli teulat a dues aigües amb els vessants vers les façanes principals. Està sostingut per bigues de fusta, cairats, llates i teules col·locades a salt de garsa. Disposava de baixos, antigament destinats al bestiar; té dues petites finestres espiellades i restes d'arcs de mig punt cegats. El pis superior, destinat a l'habitatge està mancat d'obertures que mirin a la façana de migdia, llevat d'una petita finestra, feta de carreus molt ben treballats, que conserva la següent llinda: "[±] 1695".

19 - Esglésies nova i vella de Santa Maria del Collell

L'any 1198 el lloc de Santa Maria del Collell era un priorat benedictí que depenia de Sant Pere de Besalú, gaudint de la protecció dels Cartellà, que van dotar amb propietats aquest lloc.

El 1406 els monjos benedictins van marxar, deixant el culte a les mans de sacerdots regulars. En la segona meitat d'aquell segle el lloc va quedar abandonat a causa dels terratrèmols i va caure en decadència. Arran de l'aparició de la Verge a un camperol (1483), va començar una

nova època d'esplendor, tornant a obrir-se l'església, de la qual es va encarregar una comunitat de sacerdots, presidida per un prior comendatari, des del 1485 fins a finals del segle XVIII.

A més del fervor popular, el lloc va gaudir de protecció real i pontificia fet que va propiciar que fos ampliat. El santuari va iniciar la seva decadència el 1836 de la qual es va refer en instal·lar-hi un seminari. Entre el 1912 i 1949 es va aixecar un nou santuari, consagrat en 1952. Durant la guerra civil (1936-39) el lloc es va convertir a la presó.

Llocs visitats:

<http://www.santferriol.cat/>; <http://inventari patrimoni.garrotxa.cat/>; <https://ca.wikipedia.org/>;

Enllaç mapa punts d'interès:

https://drive.google.com/open?id=1FbZ_j_EBdyBqTorgY85B0h7-j3YM-RaZ&usp=sharing

Què fer a Sant Ferriol

